

Curierul Misionar



Anul XXV

Martie, 1947

No. 3

ZIUA LUCRĂRII MEDICALE

22 MARTIE 1947

PROGRAM

Cântare de deschidere: Cântarea Nr. 11.
Text de citit: Psalm 139, 14; 1 Cor. 3, 16, 17.
Rugăciune.
Cor.
Lectură: Scopul Evangheliei Sănătății.

Lectură: Apel.
Cântare de încheiere Nr. 6 strofa 1—3
șezând în care timp se va aduna și colecta.
Rugăciune.
Cor.

Scopul Evangheliei Sănătății

Dacă vorbim despre „Evanghelia sănătății”, am dori să arătăm, ce însemnează și ce cuprinde ea. Evanghelia sănătății învață pe om totala abținere dela tot ce e vătămător și care face rău omului, și folosirea cumpătată a celor ce sunt sănătoase și servesc spre clădire, sau spre buna întreținere a corpului. Aceasta trebuie înțeleasă nu numai cu privire la mâncare și băutură, ci și cu privire la toate cele în legătură cu existența noastră fizică.

Principiile și regulile sănătății au ajuns să aibă nume rău, din cauză că unii au mărginit scopul, înțelesul și aplicarea lor. Ei și-au îndreptat și fixat privirile asupra unor mici amănunte și au făcut din ele un „șiboleț”, un strigăt cu care să adune și pe alții în jurul lor. Ei au înțeles cu totul greșit sensul și întinderea acestor chestiuni. De altfel noi am fost hotărât avertizați împotriva acestui fel strâmt și unilateral de a vedea.

Evanghelia sănătății este largă și cuprinzătoare. Ea ne învață toate câte privesc creșterea, dezvoltarea, păstrarea și folosi-

rea puterilor noastre fizice și mintale. Ea ne vorbește despre alimentele pe cari le mâncăm, despre apa pe care o bem, despre aerul pe care îl respirăm, despre hainele pe cari le purtăm, despre casele în cari locuim, despre timpul cât dormim, cât muncim, sau cât ne recreăm, despre curățenia persoanei noastre, a locului și a împrejurimilor în cari trăim, despre tratarea rațională în caz de boală și despre tot ce contribuie la dezvoltarea, la întreținerea și folosirea minunatului corp, pe care bunul Dumnezeu l-a dat copiilor Săi. Mai amănunțit putem prezenta aceste principii în următoarele puncte:

1. Evanghelia sănătății se ocupă cu controlarea poftelor și a patimilor. Ea prescrie stăpânirea de sine, iar nu satisfacerea fără frâu a poftelor. Numai adevăratul creștin poate ajunge idealurile ei. Niciun om nu-și poate singur stăpâni cugetele și pornirile inimii sale firești. Numai prin puterea Domnului Hristos poate omul să-și aducă în armonie cu idealul și cu măsura lui Dumnezeu poftele sale stricate și patimile sale nenaturale și nesfinte.

2. Evanghelia sănătății interzice folosirea băuturilor alcoolice și frumatul tutunului. Ea interzice și mâncarea de carne, afară de cazurile de nevoie. Ea recomandă abținerea de la folosirea ceaiului și a cafelei, cât și evitarea oricăror substanțe și condimente iritante, și usturătoare. Nu toate acestea au aceeași putere de a face rău. Folosirea ceaiului, a cafelei și a condimentelor nu poate fi pusă alături cu îmbătarea cu băuturi spirtoase; și totuși trebuie recunoscut că folosirea acestor condimente iritante și usturătoare pregătește calea pentru folosirea mai târziu și a băuturilor îmbătătoare. Niciuna din acestea nu au nici cât de puțină valoare hrănitivă. Efectul lor este numai de a excita sau de a ațâța, de a narcotiza sau de a amorți, și de a slăbi, iar nu de a întări organismul nostru fizic. Ele n'ar trebui să se găsească pe masa, sau în folosința creștinului adevărat.

3. Evanghelia sănătății se ocupă cu folosirea alimentelor binefăcătoare și nutritive, cari conțin în proporțiile convenite elementele hrănitivă. Un deosebit preț trebuie pus asupra alegerii alimentelor.

4. Deși folosirea cărnii nu e de comparat cu folosirea în alimentație a băuturilor alcoolice, a tutunului, a ceaiului și a cafelei — pentru că de altfel carnea posedă elemente nutritive totuși carnea nu este cel mai bun aliment. Ea nu era pe lista de bucate rânduite spre binele omului la crearea sa. Și numai întâmplător și din cauza poftelor lor, dădu Dumnezeu carne israeliților, când îi conduse din Egipt spre pământul făgăduinței. Și chiar dacă mâncarea de carne a fost îngăduită în oarecare măsură în timpurile acelea, folosirea ei astăzi a ajuns foarte primejdioasă, din cauză că animalele, peștii și păsările prezintă multe cazuri de boală și de degenerescență. Aproape pe toate piețele lumii se poate găsi o mare varietate de alimente mai bune și mai sănătoase decât carnea, așa că — în condiții normale — aproape că nu e nevoie de întrebuintarea cărnei în alimentație.

5. Evanghelia sănătății ne mai învață să reducem și să limităm folosirea zahărului și a prăjiturilor. Cineva poate înceta de a mânca carne; și totuși să fie departe de idealul adevăratei reforme sanitare, dacă folosește cu necumpătate zahăr și prăjituri, sau patiserii. Acestea pot să-i facă un rău mai mare decât folosirea cumpătată a cărnii.

6. Alegerea celor mai bune alimente încă nu este suficientă. Evanghelia sănătății ne învață nu numai simplitatea și varietatea în mâncare, ci și corecta combinare și pregătire a mâncărilor. Multe alimente bune sunt stricate prin fierberea și gătirea lor greșită. Gătirea mâncărilor trebuie nu numai să asigure consumatorului cea mai mare cantitate de hrană din acel aliment, dar să mulțumească și gustul lui și să trezească pofta de mâncare, căci obișnuita bună digestiune depinde foarte mult de un bun apetit.

7. Evanghelia sănătății se ocupă și cu îmbrăcăminte cea mai bună pentru corp, ca să-i asigure căldura, protecția, apărarea, simplitatea și modestia.

8. Mișcarea e viață. Munca și exercițiul potrivit puterilor fiecăruia sunt zilnic necesare oricărui om — bărbat, femeie sau copil. În deosebi este acesta un adevăr pentru cei cu ocupații sedentare. Agricultorul, tâmplarul sau fierarul sunt angajați la muncă manuală, care le asigură cu abundență mișcare pentru corp. Nu tot așa și cu cei cari au ocupație sedentară. Omul de birou, contabilul, studentul, trebuie să cumpănească munca lor mentală cu un suficient exercițiu al muschilor, care exercițiu va contribui foarte mult la o mai bună eficacitate a muncii cu creierul.

9. Evanghelia sănătății nu numai că interzice folosirea drogurilor și medicamentelor cari conțin otrăvuri, dar ne învață și aplicarea inteligentă a principiilor unor raționale tratamente cu apă, cu aer, cu o dietă sănătoasă, cu electricitate, masaj, și alte mijloace naturale și raționale de stimulare și de vindecare. Aceste remedii naturale și raționale pot fi folosite și aplicate drept numai dacă cineva are cunoștință de funcționarea minutului mecanism al corpului, cu care ne-a înzestrat bunul Dumnezeu. Omul trebuie să cunoască — deci — principiile și legile fiziologiei și al igienei.

10. Evanghelia sănătății ne învață de asemenea stricta curățenie a persoanei și a tuturor din jurul nostru — casă, curte, dependințe. Corpul trebuie ținut curat și pe dinafară și pe dinăuntru. Locuința și împrejurimile trebuie de asemenea ținute curate. Prin apa cea cu abundență răspândită pe pământ, în razele binefăcătoare ale soarelui și în aerul din atmosferă, Dumnezeu ne-a dat mijloace

simple pentru asigurarea curăteniei și sănătății noastre.

11. Nu e de ajuns, să mănânce cineva cum trebuie, și să execute o muncă sau un exercițiu potrivit și suficient; omul trebuie să aibă suficiente ore de somn și de repaus sau de recreație. Somnul este mijlocul natural de refacere, de reclădire. În acest veac de muncă și de alergătură intensă, mulți nu-și ia timp pentru suficientă odihnă. Adevăratul creștin, în special în aceste zile de goană nesfârșită, are nevoie să-și ia timp, nu numai pentru somn, dar și pentru rugăciune, pentru citirea Bibliei și pentru meditație. În odihna fizică și spirituală omul își găsește refugiul de lumea cu sbuciumul cu frământările și cu certurile ei.

12. Unul din agenții principali puși de Dumnezeu ca dători de sănătate omului este aerul, pe care îl respirăm, și din care trebuie să ne luăm cu abundență, — aer curat, proaspăt, dător de viață. Pentru aceasta e nevoie de ventilarea potrivită și suficientă a bisericilor, a școlilor, a caselor de locuit, și în deosebi a camerelor de dormit.

Toate acestea, și încă multe altele, sunt cuprinse în Evanghelia sănătății. Noi le vom discuta pe toate pe baza învățăturilor Bibliei și ale Spiritului profeției. În discuția noastră, vom avea ocazia să auzim, că învățăturile științei confirmă pe acelea ale revelațiunii divine.

„Reforma igienică e bazată pe principii largi și cuprinzătoare; iar noi nu ar trebui să o micșorăm prin vederi și practici strâmte. Dar în deosebi nimeni nu trebuie să-și permită de a face opoziție sau a ridiculiza, sau a căuta să placă altora, ori să-i influențeze, spre a întoarce pe careva dela adevăratele principii, sau a-l face să le privească în mod ușuratec. Cei ce se conduc de principii, vor fi fermi și hotărâți a sta pentru cele drepte; totuși în contactul lor cu alții ei vor da pe față un spirit generos și creștinesc, și o adevărată moderațiune”. — „Divina Vindecare”, p. 324.

Poziții extreme și radicale

E de regretat că acest subiect al reformei sanitare nu a fost totdeauna prezentat de toți dintr'un punct de vedere larg și cuprinzător. Aceasta a făcut să se reducă din concepția

adevărată pe care trebuia să o aibă Biserica, și a dus la diferite atitudini extreme, luate de unii, poate bineintenționați, dar rău informați asupra Evangheliei sănătății. Unii din aceștia, din nefericire, au adus multă discreditare asupra acestei cauze, în ardoarea și în zelul lor neînțeleptesc. Vederile lor strâmte au determinat pe mulți, să lepede aceste frumoase adevăruri, cari, dacă ar fi fost prezentate în mod complet și cuvenit, ar fi găsit bună primire pretutindeni. Cât despre efectul vederilor extreme cu privire la reforma sanitară, am fost în mod clar și hotărât avertizați prin cuvinte ca cele următoare:

„Când bărbați cari susțin reforma, dovedesc vederi extremiste și sunt neconsecvenți în faptele și purtările lor atunci să nu ne mirăm, dacă oamenii se vor desgusta de reforma sanitară. Aceștia atunci fac mai mult rău în câteva luni, decât ar putea repara în toată viața lor. Prin unii ca aceștia, toată învățătura credinței noastre este discreditată; și ei nu vor putea face niciodată pe oameni să creadă, că e ceva bun în reforma sanitară așa cum o reprezintă ei. Acești oameni fac o lucrare, pe care Satana dorește să o vadă întinzându-se pe lume.

„Cei cari susțin adevăruri nepopulare, trebuie să fie cei mai consecvenți în viața lor, și să aibă grijă să evite orice extremă. Ei n'ar trebui să caute să arate, cât de departe au ajuns ei față de alții; ci, din contră, să vadă cât de aproape pot să vină la cei, pe cari vor să-i reformeze, ca să le ajute să ajungă și ei la poziția cea înaltă cu care se laudă reformatorii. Dacă ajung să înțeleagă așa, ei se vor purta astfel încât adevărul va fi bine primit de oamenii sinceri. Aceștia vor fi siliți să vadă, că este consecvență în reforma sanitară”. — „Mărturii”, vol. II. p. 377. 378.

Bunul simț și viețuirea sănătoasă

Adevărata viețuire sănătoasă este conformă cu bunul simț. Ea nu este unilaterală, și nu e făcută din idei fixe, sau din închipiri fantastice. Ea e bazată pe legi, principii fiziologice și științifice, și e atât de largă în scopurile ei, încât se potrivește și se adaptează la toate variatele folosințe, nevoi și condiții ale neamului omenesc.

Nouă ne place să credem, că propaganda noastră organizată în favoarea principiilor

sănătății și ale temperanței a fost făcută pe această bază largă. Sistemul tratării fiziologice a bolilor, pe care l-au practicat instituțiile noastre medicale, n'a dovedit vederi strâmte și exclusive. Instituțiile noastre au căutat să aplice toți agenții naturali și să facă din ei remedii naturale. Medicii noștri s'au silit să păstreze un ideal bine echilibrat, și, din cauza aceasta, principiile de sănătate și de temperanță, pe cari le-am reprezentat noi, ne-au asigurat în toată lumea o foarte favorabilă considerație. Numai judecata de

apoi va arăta splendidele roade rezultate din eforturile sanatoriilor și ale medicilor noștri de a susține principiile sănătății, cât și din influența reflectată din învățarea acestor principii asupra întregii lucrări a denominațiunii noastre. Cât de mult mai mari ar fi rezultatele propagării acestor principii, dacă întreaga denominațiune a Adventiștilor de Ziua a Șaptea ar susține și ar trăi aceste principii!

Traducere din „The Gospel Health”
de Ștefan Demetrescu

A P E L

Ziua de 22 Martie 1947 este dedicată Lucrării Medicale. Bunul Dumnezeu ne-a descoperit toate cele privitoare la sănătate, nu numai pentru ca să le cunoaștem dar și pentru ca să le trăim și să ducem și altora cunoștința lor. Tocmai în direcția aceasta va lucra mereu ramura medicală în Uniunea noastră. Să sprijinim cu toate puterile și mijloacele activitatea acestei ramuri. Vom fi noi înșine folosiți astfel; și vom ajuta și ca ramura aceasta să dea un nou impuls lucrării lui Dumnezeu în țara noastră.

Ultimii doi ani, ramura medicală s'a ocupat în deosebi cu pregătirea tinerelor forțe, care să fie de ajutor medicilor noștri în lucrarea socială publică ce urmează să o săvârșim pe teren, prin orașe și sate, spre a duce la cunoștința tuturor — chiar prin case — și principiile Evangheliei sănătății fizice, cu legile ei puse tot de Dumnezeu.

Iată, de ce să dăm cu toții sprijin puternic pentru întărirea acestei ramuri a Lucrării Medicale. Școala Surorilor de Caritate, azi în al doilea an al ei de existență, a func-

ționat datorită sprijinului binevoitor dat de către toți membrii noștri din întreaga Uniune, acordat și cu ocazia colectei din Ziua Medicală de anul trecut.

Vă va produce mare bucurie, să auziți despre progresele Școlii noastre, care numără azi 15 eleve, dintre care 7 în anul al 2-lea, iar 8 în anul întâiu. Dați, vă rugăm, tot sprijinul acestei foarte importante Școli; și veți avea în curând mare bucurie pe urma roadelor ei; căci în vara anului 1947, Școala va oferi pentru lucrarea Domnului prima serie de absolvente. Bunului Dumnezeu să-I mulțumim pentru toată această binecuvântare; căci El a binecuvântat pe Medicii noștri, și pe elevele Școlii. Și astfel s'au realizat spre lauda Domnului așa progrese îmbucurătoare.

Rugăm dar să se dea un dar bogat pentru a putea continua lucrarea începută.

Notă. — Sumele colectate cu prilejul zilei Lucrării Medicale vor fi înaintate la Conferințe sub titlul: Pentru Școala de Infirmerie.

(Urmare dela pag. 20)

Ia-o îngenunchind. Potrivește-o îngenunchind. Dă-o jos îngenunchind. — Culegere.

5. O mărturie personală

Acum treizeci și trei de ani am fost convertit. Dacă în mod continuu aș fi învățat textele din Straja Dimineții, până acum aș fi memorizat 10.950 mângâiri ale adevărului veșnic. În timpul celor treizeci și trei de ani au fost zile când am fost lipsit de Straja Dimineții, dar vreau să mărturisesc despre marea binecuvântare pe care acest simplu mijloc al harului a adus-o în viața mea. De

multe ori textul ales cuprindea chiar solia de care avea nevoie sufletul meu în ziua aceea, și aducea lumină și mângâiere în sufletul meu.

Starea mea spirituală și zelul meu este în mod direct influențat de cuvântul lui Dumnezeu sau de neglijarea acestui cuvânt. Cât de ușor este de a pierde interesul și povara pentru suflete dacă neglijăm studiul Bibliei și rugăciunea. Recunoștința mea față de Dumnezeu pentru binecuvântările Străzii Dimineții mă conduce ca pe cât mai mulți cu putință să mi-i alătur în păzirea ei. — F. G. Ashbaugh.

Scrisori de aproape și de departe

În zilele când personal este greu să călătorești, Domnul lasă să funcționeze buna lucrare a poștei. Scrisori, telegrame, transmițeri prin radio, sunt toate căi minunate pentru a scurta distanțele și a ne pune în legătură unii cu alții.

Din când în când mai primim câte o scrisoare de peste mări, de unde poate nu ne așteptam. Așa și zilele acestea am primit o scrisoare de la fratele Glenn Calkins, astăzi președintele Diviziunii Inter-Americane. Înainte de războiu, dânsul ne-a vizitat. Pe atunci era președintele uneia din marile Uniuni din America de Nord. Inimă foarte simțitoare, a fost tare mișcat de suferințele credincioșilor care pe vremea aceea erau la închisoare pentru credință. Primind vești despre felul cum merge lucrarea Domnului prin părțile noastre ne-a scris o scrisoare. Înainte de a reda ertrase din ea, e bine să știm că Diviziunea Inter-Americană cuprinde următoarele teritorii: Indiile de Vest, Cuba, Jamaica, Santo Domingos, Haiti, Puerto Rico, Trinidad, Windward, Leeward, Virginia, Insulele Bahama și Indiile olandeze de vest, Columbia, Venezuela, Guianele franceză, olandeză și engleză, Mexico, Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Canal Zone.

Și acum iată și câteva din cuvintele scrise de fratele Glenn Calkins:

„Adesea mă gândesc la voi și-mi aduc aminte cu plăcere de scurtul timp pe care am avut prilejul să-l petrec în România, în toamna anului 1938. A fost una din împrejurările de seamă din lucrarea mea de la data de când am devenit Adventist de Ziua Șaptea; și apreciez foarte mult privilegiul de a fi venit în legătură cu scumpii noștri frați din minunatul câmp al Uniunii voastre... Am ajuns să iubesc pe scumpii noștri frați din România și de multe, multe ori am povestit despre alipirea lor curajoasă și devotată la principiile adevărului, așa cum se da pe față din partea credincioșilor noștri din țara voastră. Propria mea viață creștină a fost puternică influențată de legăturile mele cu voi.

„Acum de curând am primit o scrisoare de la fratele Beach prin care-mi spunea că voi ați avut în anul trecut aproape 4.000 de suflete prin botez. Ce lucruri minunate face

Dumnezeu! Cât de minunat vă folosește El pentru predicarea acestui minunat adevăr!

„Cred că veți fi interesați de a afla cum merge lucrarea în Diviziunea Inter-Americană. În această Diviziune avem 77 țări și diviziuni politice, cu un număr de peste 60.000 membri botezați în timpul de față; și încă 25 sau 30 mii de suflete în clasele de botez; pregătindu-se pentru eventuala intrare în biserică. În anul 1945 ne-au lipsit numai 12 ca să fi avut 6.000 de suflete botezate. Nădăjduim ca pe anul 1946 numărul celor botezați să fi fost 8 sau 9 mii; ținta noastră pentru 1947 este de 10.000 suflete botezate.

„Multe din țările noastre sunt extrem de anti-Protestante și frații noștri au să întâmpine multe greutăți și persecuții; dar în ciuda tuturor acestora, noi mergem curajos înainte. Oriunde am merge, pe fața pământului aflăm Adventiști de Ziua Șaptea cari păstrează acelaș adevăr sfânt în inimă și cari sunt legați laolaltă de nădejdea fericită a apropiatei veniri a Mântuitorului. Aștept cu dor în inima mea ziua aceea când, venind Domnul Isus, va trece orice suferință, orice desamăgire și orice durere. Și atunci doresc să vă întâlnesc și pe voi, frații din România, așa ca să putem fi împreună în cursul veacurilor celor fără de sfârșit”.

Am rugat pe fratele Calkins să ne trimită o serie de articole pentru Curierul Misionar, asupra lucrării Domnului din Diviziunea Inter-Americană, asigurându-l că noi cu toții ne vom ruga pentru dânsii.

Chiar în clipele când scriam rândurile acestea am primit o scrisoare de la fratele Ilie Curmătoreanu, care este misionar al Evangheliei în Camerun, în Africa.

Fratele și sora Curmătoreanu se află de câțiva ani în câmpul misionar amintit. Primii lor copii au fost lăsați în țară și nu au avut parte direct de iubirea și grija părintească, deși sunt la părinții soției. Cel mai mare băiat are 9 ani și scrie părinților scrisori pe cari ei le ceteșc cu mult dor. Au făcut sacrificii pentru lucrarea Domnului și Domnul îi va răsplăti. Iată între altele ce scrie fratele Curmătoreanu cu data de 4 Ianuarie 1947:

„Suntem foarte bucuroși să știm că frații lucrători sunt la posturile lor. Adeseori am răsfoit pachetul de reviste: Semnele Timpului, Curierul și Amicul, ca să privesc vechile fotografii și să recitesc vechile articole. Neavând știri proaspete dela nimeni, ne-am mulțumit cu amintiri din trecut.

„Sănătatea nu lasă prea mult de dorit. Țânțarii nu ne supără de loc. Aici la Sangmelina sunt foarte puțini. Luni de zile nu vezi niciunul. Ceeace ne supăra mult mai mult, era musticherul, o adevărată pacoste pentru colonial. (Musticherul este un fel de cort care se trage pe deasupra patului în timpul somnului, pentru a fi ferit de înțepăturile țânțarilor. N. ns). Două persoane sunt închise timp de opt ore sub un musticher ce conține numai patru metri cubi de aer. Ce ne mai svârcoleam și ce mai transpiram toată noaptea! Dimineața eram mai obosiți decât seara. De un an de zile am suprimat musticherul și dormim cu două ferestre deschise. Este mare deosebire între somnul de acum și cel de altă dată.

„Dacă am fi avut deaface numai cu țânțarii, n'am fi fost deranjați prea mult. Alături de ei, mai avem încă patru dușmani mici, dar destul de supărători. Primul este un purce foarte mic a cărui înțepătură produce mâncărime grozavă. Acest purce intră în carne pe nesimțite și acolo își fabrică un săculeț în care depune o sumedenie de ouă. Când sunt destul de dezvoltate le aruncă afară cu picioarele. Din fericire, această insectă preferă talpa și degetele picioarelor; câteodată intră și sub unghiile dela mâni. Niciodată în altă partea a corpului. În fiecare zi trebuie să inspectăm picioarele. Foarte mulți Negri au picioarele deformate din cauza acestui parazit.

„Alt dușman este o muscă foarte mică, numită: „mucmuc”. Pișcătura ei produce umflături mici și foarte arzătoare. Timpul activității ei este seara și dimineața. O altă muscă, de vreo două ori mai mare decât musca obișnuită, este o mare amatoare de sânge. Se depune așa de încet pe corp, încât nu simți nimic și sugă cel puțin un centimetru cub de sânge. Deabia poate să mai sboare. Toată ziua suntem urmăriți de una sau mai multe muște din acestea.

„In sfârșit al patrulea dușman este un vierme puțin mai gros ca un fir de păr, de o

lungime variind între 3 și 5 centimetri, care se plimbă prin tot corpul până în albul ochilor. La anumite răstimpuri viermii aceștia provoacă umflături mai ales prin mâni, brațe, umeri ochi și chiar picioare. Adeseori provoacă dureri chinuitoare. Mi s'a întâmplat să nu dorm nopți întregi din cauza aceasta. Până în prezent nu s'a găsit nici un remediu împotriva acestui vierme.

„In curând vom părăsi aceste meleaguri cel puțin pentru un an de zile. Avem nevoie de odihnă; avem nevoie de soarele nostru, de zăpadă, de păsările și florile noastre, de infinitele variații de fructe ale climatului nostru binefăcător și avem nevoie mai ales de copilașii nostri.

„Aici trebuie să mă opresc. Vă rog să transmiteți fraților noștri de pretutindeni cele mai călduroase salutări, **salutări tropicale**”.

Cetind scrisoarea aceasta cred că trebuie să ne gândim la cauza care face pe acești iubii frați ai noștri să meargă în locuri atât de primejdioase pentru sănătatea lor. Ce i-a făcut, și ce-i face să îndure multele greutăți ale climatului aceluia tropical? Răspunsul este unul singur: Iubirea lui Hristos. Acolo sunt suflete pentru cari Domnul Hristos a murit și față de cari, noi suntem datorii. Nu este o datorie pentru noi să susținem pe servii Domnului cari se consacră lucrării Lui? Rugăciunile noastre sunt o datorie pe care trebuie să o plătim fără încetare.

Și acum iată și o scrisoare din apropiere. Ea vine dela fratele Anghel Panait, predicator al Evangheliei, plin de credință și de râvnă, cu sediul în Botoșani. L-am rugat să ne scrie cum merg lucrurile prin părțile acelea bântuite de foamete și iată ce ne scrie între altele, pe data de 20 Ianuarie 1947:

„Cu privire la starea fraților în ce privește alimentația aflați, că ea nu este prea îmbucurătoare. Majoritatea dintre ei nu mai au cele necesare, decât pentru câteva zile, și sunt supuși în viitor foamei. Atât eu cât și ei suntem plini de încredere că Bunul Dumnezeu ne va arăta o cale de scăpare. Vă mărturisesc că de multe ori inima mea este foarte mâhnită când văd lipsa lor.

„Ei sunt foarte recunoscători Bunului Dumnezeu, cât și fraților din Județul Teleorman,

căci au binevoit să le primească copilașii în casele lor și să le dea cele necesare. Cu această ocazie vă comunicăm că am trimis 83 copii. Un alt grup de 50 copii pleacă astăzi 20 Ianuarie ora 7,30 având conducător pe fratele I. Ofițeru. (Copiii au și trecut spre T. Măgurele. N. R).

„Deși situația alimentară este grea, în părțile acestea, totuși Lucrarea de mântuire a oamenilor progresează în mod neobișnuit. Cu ocazia adunărilor de iarnă pe care le-am avut, au luat parte sute de suflete în fiecare localitate pe unde am fost, și mulți dintre aceștia s'au hotărât să se predea în brațele Domnului. Dacă pedeoparte foametea a adus aceste stări grele, în omenire, pedealtă parte acest flagel, a atras pe acei sinceri dintre oameni către Dumnezeu. N'am înțeles nicio-

dată mai lămurit textul din Deut. 28, 47. 48 pr. p. ca acum când își are împlinirea. Sperăm că Bunul Dumnezeu ne va ajuta să avem o bogată recoltă de suflete în anul acesta în districtul nostru”.

Pretutindeni se ivesc probleme, din care unele par de nerezolvat după priceperea și puterea omenească. Dar rugându-ne și încercând a le face față măcar în parte, vedem că Bunul Dumnezeu adaugă puterea Lui Cea nemărginită. Iată și aci o grea problemă pentru frații noștri. Rugându-ne însă și încercând a-i face față cât putem, Domnul va ajuta ca și aceasta să poată fi rezolvată prin puterea Lui.

Să ne rugăm și să lucrăm.

D. Florea

Scrisoare de mulțumire

Și pe această cale aducem cordiale mulțumiri tuturor fraților credincioși care au binevoit să dăruiască grâu, porumb, bani și alimente de tot felul pentru iubiții noștri frați din regiunile bântuite de secetă, asemenea și pentru frumosul gest cu adevărat creștinesc, prin aceea că au răspuns cu bucurie să primească în casele lor și să hrănească sute de copii de ai fraților noștri din Moldova, Dunărea și din alte regiuni înfometate. Aceste fapte nu vor rămâne nerăsplătite. Fapte 11, 27. 28.

În numele sutelor de familii și sutelor de copii ajutați în aceste vremuri cu adevărat foarte grele, ținem să mulțumim tuturor fraților care au făcut jertfe plăcute lui Dumnezeu, dăruind chiar din puținul lor pentru alinarea multor lipsuri și „împărțind pâinea lor cu cei flămânzi și ducând în casele lor pe cei goi”. Isaia 58, 7. 8.

Bunul Dumnezeu și Părintele nostru al tuturor, să răsplătească împlinind făgăduințele Sale cu toți acei ce au făcut și vor mai face și în viitor fapte de adevărată caritate creștinească.

Mai jos dăm un scurt raport.

Ni se raportează că din Conferința Moldova, până la 1 Ianuarie 1947, au plecat în mai multe rânduri, grupuri de copii de ai fraților,

în număr de peste 250 copii: băieți și fete. Aceștia au fost primiți spre îngrijire în familiile fraților din Conferința Muntenia și mai cu seamă în județele Teleorman și Vlașca. În drum mai sunt alți 70 de copii cari merg spre Alexandria.

De asemenea din Conferința Dunărea grupuri de copii de ai fraților, circa 150 copii au fost primiți spre îngrijire de frații din Conferința Oltenia-Banat. Cei mai mulți sunt în familiile fraților din județele Arad și Dolj.

Toți aceștia, aproape peste 400 de copii, primesc după posibilitate cea mai bună îngrijire. Copiii mai mici de 8 ani sunt cu mamele lor, primiți în casele fraților noștri.

Până în prezent toți sunt sănătoși și se simt bine.

Comitetul Uniunii

În legătură cu Concursul asupra întrebărilor din Amicul Tinerimii, anunțăm și pe această cale că au fost publicate numai numele acelor cari au răspuns la cât mai multe întrebări, nădăjduind ca pe viitor să avem plăcerea a publica numele tuturor acelor cari se vor strădui să deslege aceste întrebări în totalitatea lor.

Ținem de asemenea să amintim și aici că trebuie să se răspundă la întrebările puse sub diferite subtitluri ale rubricii „Cunoaște-ți Biblia”.

V. Florescu

SCOALA MISIONARA LA LUCRU

Pătrunși de un adânc simțimânt de răspundere pentru interesele veșnice ale locuitorilor din regiunea în care ne aflăm, am început și anul acesta, cu mai mult entuziasm și mai bine organizați ca anul trecut, activitatea noastră misionară.

Duhul lui Dumnezeu se face tot mai mult simțit prin prezența Sa binecuvântătoare, îndemnându-ne pe noi la lucru, iar pe cei din jurul nostru pregătindu-și să primească solia cu o bunăvoință și cu un interes neobișnuit. Ascultând rapoartele fraților elevi-colportori, ai impresia că auzi a avea chemarea macedoneană, dar nu din gura unui singur om, ci din gura a sute de persoane, cari ne așteaptă să le dăm lămuriri asupra Cuvântului lui Dumnezeu.

Deși suntem anul acesta aproape două sute de persoane „în stare să poarte sabia”, simțim că încă suntem prea puțini chiar și pentru câmpul nostru de lucru.

Primul pas făcut pentru realizarea planului nostru misionar, a fost organizarea Comunității pe grupe de lucrare misionară — lucrare de colportaj, lucrare de evanghelizare, lucrarea de ajutorare creștină și cea de corespondență.

Au activat cu mai multă intensitate grupele de colportaj și lucrare de evanghelizare.
Lucrarea de colportaj

Chemarea la colportaj a fost primită cu un entuziasm general. Chiar și elevii cei mici erau dornici să pornească la lucru cu serviciile lor cari atârnavă până aproape de pământ. A trebuit să folosim cele mai abile argumente pentru a stăvili această pornire. Am putut vedea chiar de acum ce va fi în ziua când întreaga Biserică, dela cel mai mare și până la copilul ce de abia începe să înțeleagă sensul veștii, se va ridica la lucrarea de a da cea din urmă avertizare lumii acesteia sortită pieirii.

Au luat parte la această lucrare 67 de elevi colportori. S'a lucrat în 40 de localități din județul Brașov și câteva din Județul Făgăraș. Zilele de lucru au fost numai Duminecile și cele două zile din sărbătorile Crăciunului.

Oamenii, în general au arătat o mare dorință de a veni în contact cu această solie.

Ei arătau că își dau seama că acesta este adevărul și mărturiseau că Adventiștii de Ziua Șaptea fac o lucrare foarte frumoasă care este absolut necesară în aceste zile de necredință și ateism. Oameni culti și chiar păstori religioși ai altor biserici, cari altădată erau împotriviți, rosteau acum cuvinte de înaltă prețuire pentru literatura noastră și își dădeau binecuvântarea lor pentru reușita deplină a acestei lucrări. Unii au cerut cu insistență să mai fie vizitați de cineva dela școală pentru a li se face cunoscut mai cu de-a-mănuntul cele privitoare la voia lui Dumnezeu. Evenimentele din zilele noastre fac pe oameni să presimtă apropiatul sfârșit al tuturor lucrurilor.

Intr'o localitate, un domn, când a văzut de departe pe un tânăr cu o geantă în mână, fără să fi făcut cunoștință mai înainte, i se adresează cu aceste cuvinte: „Domnule, te rog foarte mult să-mi dai și mie cartea Sfârșitul lumii”. Colportorul nostru mai fusese în acest sat cu o săptămână mai înainte și lăsase în diferite familii cărțile noastre. Acest domn venise probabil în legătură cu cineva din cei cari cumpăraseră cărți dela colportorii noștri și discutaseră despre cartea aceasta. Acum a avut ocazie să cumpere și el o carte care să-l lămurească în privința soartei teribile ce va avea omenirea aceasta. Noi am luat adresele acestor persoane interesate și vom căuta să le vizităm spre a sta de vorbă cu ele și a le îndruma pe porțile Bisericii rămașitei. Unii au cerut cu lacrimi să înălțăm rugăciuni pentru ei, ca Domnul să-i ajute să deslege lanțurile și să poată veni în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Ei cunosc de mult adevărul dar nu s'au putut hotărî până acum să-l urmeze. Chiar prin vizele lui Dumnezeu a pregătit pe oameni să primească bine literatura noastră.

Intr'o localitate, un cetățean (cârciumarul), după ce a cumpărat mai multe cărți mari, a rostit cuvinte de admirație și prețuire pentru această lucrare, apoi a adăugat: „Domnilor, noi așteptăm să începă o lucrare de reformare în Țara Românească dela Dvs. dela Stupini”. În foarte multe ocazii, bărbați și femei erau văzuți cu ochii umezi de lacrimi că în mijlocul unei lumi cuprinsă de demo-

nul materialismului și plăcerilor, se mai găsesc totuși ființe omenești, și încă tineri, cari se ocupă cu această lucrare nobilă și sfântă. Unii strigau pe ferestre către vecinii lor: „Aștia sunt adevărații ucenici ai lui Isus”.

Intr'o casă, un tânăr colportor a prezentat solia, arătând cu texte din cuvântul lui Dumnezeu, că Isus va veni în curând. I s'a răspuns: „Voi Il aduceți. Voi Il faceți să vină așa de repede, pentru că dacă voi v'ați vedea de treburile voastre, ehei, ar mai fi încă mult până la venirea Lui”.

O doamnă tânără, care vizita pe soțul ei operat într'un spital din orașul Brașov, văzând pe unul din tinerii noștri, care se afla în același salon, cetind Biblia, începu cu el o conversație, și doamna ceru să i se facă neapărat rost de o Biblie. Elevul a ieșit din spital și s'a ținut de cuvânt. Cineva dela școală a plecat la această adresă și a dus Biblia cerută. Cu această ocazie a ținut și o lectură Biblică, apoi a cântat o cântare și a înălțat o rugăciune pentru această familie, împreună cu toți cei cari se aflau de față. În cursul conversației s'a putut afla situația disperată a acestei familii. Femeia a mărturisit că de câțiva timp o năpădiseră niște gânduri negre, gânduri de sinucidere. Mulțumea lui Dumnezeu din toată inima pentru această vizită providențială. În timpul rugăciunii plângea cu hohote înaintea lui Dumnezeu. Câte suflete nu vor mai fi în aceeași situație în aceste zile grele! Cine să le ducă mângâierea cea adevărată? Aceasta este lucrarea Bisericii Advente.

În cele două luni de zile s'a vândut literatură de aproape 40.000.000 lei, după cum se poate vedea din raportul explicativ dela sfârșit.

Lucrarea de evanghelizare

Lucrarea cu cărți a fost urmată de aproape de aceea de lecturi biblice. Și în privința aceasta am putut să constatăm lucruri de-a dreptul impresionante. Adevărul este o putere. El convinge pe oameni și îi mișcă. Colportorii noștri, pe lângă lucrarea de a prezenta și vinde literatura, au ținut în tot locul și lecturi biblice, arătând oamenilor că am ajuns în zilele sfârșitului când așteptăm să vedem pe norii cerului pe Domnul Isus. În felul acesta s'a deșteptat un viu interes pen-

tru adevăr în următoarele localități: Hălchiu, Zărnești, Crizbav, Stupini. Ca urmare, am organizat echipe de evangheliști cari au plecat special în aceste localități pentru a ține adunări cu cei interesați. Nădăjduim că acest efort va da roadele sale la timp.

În comuna Crizbav — la 13 kilometri de Școală — ni s'a pus la dispoziție sala căminului cultural pentru a da o serbare pe ziua de 12 Ianuarie 1947. Chiar protul s'a interesat de această manifestare și a cerut să vadă programul. În această comună sunt suflete cari țin Sabatul încă dinainte de războiu, numai din cele aflate din cărțile lăsate acolo de colportorii dela Școală. Ceea ce rămâne acum este să se organizeze acolo o grupă. Fratele Mustafa se interesează acum de această lucrare.

În prima zi de Crăciun, am fost invitați să ajutăm la desfășurarea producției religioase a „Bisericii Adventiștilor de Ziua Șaptea din Făgăraș”. Au plecat acolo frații Artinian și Ionescu, însoțiți de 5 elevi coriști. Încă dela intrarea în Făgăraș ne-a fost atrasă atenția de niște afișe destul de vizibile, cari invitau pe oameni la această serbare dată de o biserică ciudată, compusă numai din 8 membri. Sala serbării era sala de teatru a Căminului Cultural aparținând comunității maghiare din localitate. Asistența a fost destul de numeroasă, iar serbarea a decurs în condițiuni ireproșabile. Mai ales cântările și poeziile au făcut impresie profundă asupra publicului, care, deși fusese insistent rugat să nu aplaude, nu se putea opri de a nu-și manifesta în felul acesta satisfacția pentru cele auzite. Cântările noastre vechi, cântările pionierilor, cu soliile lor pătrunzătoare, au transportat sufletele lor în sfere cerești și i-au făcut să mărturisească: „Așa ceva n'am mai auzit niciodată în viața noastră”. Nici nu avuseră de unde să audă, pentru că mai înainte legiuirile nu permiteau asemenea manifestări publice. Un domn a spus aceste cuvinte: „Domnilor, sunt ateu, dar trebuie să mărturisesc că așa ceva încă nu mi-a fost dat să aud până astăzi. Ca să-mi arăt mulțumirea mea, iată eu îmi iau angajamentul să plătesc toată cheltuiala pe care ați făcut-o pentru sala aceasta. Cu această ocazie s'a rostit solia, înfățișându-li-se oamenilor cele ce vor veni asupra lumii, în cuvinte clare și răspiccate. Credem că Domnul va avea un rod bo-

gat în urma acestei lucrări. A doua zi încă mai veneau la fratele Amarandi bărbați și femei cari își exprimau uimirea și recunoștința lor pentru cele auzite. Interesul este trezit. Acum urmează lucrarea personală.

Cu ocazia acestor sărbători s'a dat o serbare a tineretului și la școala noastră, din Stupini pentru vecinii noștri. Pentru aceasta, în Sabat după amiază au mers în sat vizitând casă cu casă și invitând pe oameni să vină. Cei mai mulți oameni au promis că vor veni. A doua zi, 30 de persoane din Stupini au luat parte la serbarea noastră. Ca urmare, două tinere, fiicele șefului de gară, au venit și în Sabat de dimineață la adunare, au cumpărat Biblia și lecțiune și au promis că vor mai veni.

În seara zilei de anul nou, corul Școlii a făcut o vizită familiei șefului gării Stupini. Cu această ocazie am cântat mai multe cântări și am urat de bine vecinului nostru. Credem că nici aceste gesturi nu vor rămâne fără urmări.

În Stupini, însoțiți de fratele Popovici, am ținut mai multe adunări în diferite familii doritoare de cuvântul lui Dumnezeu. Sperăm că Domnul va dărâma în curând zăgazurile împotrivirii și cei sinceri se vor smulge din mrejele păcatului, alăturându-se lui Isus.

Rezultatele obținute până azi sunt pentru noi tot atâtea imbolduri la o lucrare și mai mare. Pentru aceasta suntem hotărâți să facem o deplină consacrare înaintea Domnului

și o deplină predare a inimii, pentru ca Domnul să ne poată folosi în această măreață lucrare. Credem că de deasupra Comunității-Școală se ridică de-acum și ultimele neguri ale indolenței și nepăsării față de sufletele din jurul nostru. Mărturiile ne spun că aceasta ar fi cauza că Duhul lui Dumnezeu n'a fost dat până acum în mai mare măsură.

Dăm aci un raport numeric asupra lucrării făcută în cele două luni de activitate.

Luna Noembrie 1946

Literatură vândută în valoare de lei	12.750.000.
Cărți și broșuri vândute bucăți	949.
Lecturi biblice	63.
Colportori participanți	30.

Luna Decembrie 1946

Biblii vândute	23.
Cărți - broșuri	1803
Lecturi biblice	557.
Ore lucrate	1280
Adrese	38.
Adunări ținute	30.
Evangheliști	70.
Literatură vândută în valoare de lei	24 521.500.
Total vânzări pe cele două luni	Lei 37.271.500.

Mulțumim din toată inima lui Dumnezeu pentru minunile Sale față de fiii oamenilor. Lui îi aducem toată slava și recunoștința noastră pentru că ne-a făcut părtași la cea mai măreață lucrare care s'a întreprins cândva pentru locuitorii lumii acesteia.

M. I.

Vești bune

Fratele Gh. Cazan, Secretarul Tineretului din Conferința Oltenia-Banat ne scrie că și în această Conferință planul cu studiul Străjii Dimineții a fost primit cu foarte multă bucurie, și la fel este și cu studierea întrebărilor din Amicul Tinerimii.

De asemenea un lucru foarte îmbucurător este avântul ce l-a luat în această Conferință formarea de coruri, orchestre și procurarea de harmoniumuri aproape în fiecare Comunitate. Comunități în cari până mai ieri nu se știa ce este aceea muzică instrumentală sau cor, azi se bucură de binecuvântările unui cor frumos, bine instruit, cum și de un harmonium la care cântă un tânăr sau o tânără ce a luat parte la vreunul din cursurile de dirijori ținute până aci.

Juniorii nu se lasă nici ei mai pe jos. Astfel fratele Crișan, predicator din jud. Arad, ne scrie despre râvna orchestrei de mandoline pe care dansul s'a obosit a o forma cu juniorii.

Din Conferința Transilvania de Nord, fratele Csongvay Domokos, Secretarul Tineretului, ne comunică la fel că în Cluj, Târgu Mureș și Oradea se observă un nou spirit însuflețitor printre tinerii noștri în legătură cu planul studiului Străjii Dimineții.

În legătură cu acest studiu și cu examenul ținut în Comunitățile A și C din Cluj, Fr. Csongvay ne trimite următorul tabel de cei cari au studiat pe luna Ianuarie Straja Dimineții în aceste două Comunități: Balázs Irénke (31), Balázs Roza (31), Câmpian Roza (31), Csongvay Levente (31), Csongvay Márta (21), Deli Eszter (31), Dezmerean Ana (31), Farkas Edith (31), Gáspár Irma (31), Kiș Luiza (31), Sebe Olga (31), Silló Iulia (31).

Numărul din paranteză înseamnă câte texte a învățat.

V. Florescu

CA ÎN ZILELE LUI LOT

Intr'o zi senină și luminoasă Abraam și nepotul său ajunseră pe culmea unei înălțimi de unde se putea vedea frumoasa vale a Iordanului, în sudul și apusul căruia era țara Canaanului. „In vreme de greutate și încercări ei trăiseră împreună în armonie, dar acum ajungând la prosperare, era primejdia ca între ei să izbucnească neînțelegere. Pășunea nu era indostulătoare pentru cirezile și turmele amândorora, și dese certuri dintre păstori erau aduse spre aplanare în fața celor doi stăpâni. Reieșea în mod vădit că trebuia să se despartă. Abraam era mai în etate decât Lot, îi era superior și în bogăție cum și în poziția lui; totuși el a fost primul care să propună planurile pentru menținerea păcii”.

„Să nu fie ceartă între mine și tine, și între păzitorii mei și păzitorii tăi, căci suntem frați... Dacă tu apuci la stânga, eu voi apuca la dreapta; dacă apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stânga”. Aci s'a dat pe față spiritul nobil și neegoist al lui Abraam; însă Lot își și făcuse planul în minte că, fiind tânăr, și având o mai bună ocazie de a ajunge un om mare în lume, avea dreptul să-și ia partea cea mai bună din țară; așa că se grăbi să profite a face cea dintâi alegere, și-și stabilă corturile lângă Sodoma. Orbit de gândurile după câștiguri lumești, Lot trecu cu vederea primejdiile morale și spirituale de care va fi înconjurat acolo unde își întinsese corturile. Cât de puțin își da el seama de rezultatele grozave ale acestei alegeri egoiste!

Pentru ca fetele să se poată bucura de avantajele educative și sociale ale orașului, în cele din urmă Lot s'a mutat în Sodoma. Aci ele și-au continuat educația în muzică și arte. In curând și-au dat seama că felul lor simplu de îmbrăcăminte, la care tatăl lor stăruise ca ele să rămână, stătea în calea popularității pe care doreau să o aibă.

„Vezi tu”, spuneau ele mamei lor, „nu am dori să fim o privesc înaintea lor. Și mai mult decât atât, tinerii nu vor voi să se întovărășească cu noi dacă ne îmbrăcăm așa de ciudat, și în chipul acesta nu avem ocazie de a le vorbi despre adevăratul Dumnezeu. Dar dacă ne vom îmbrăca altfel, ne-am pu-

tea întovărăși cu ei, și am avea mai bune ocazii de a face lucrare misionară”.

Doamna Lot era neinstare să se împotrivească argumentelor lor, și în cele din urmă Lot, cu desgust își dădu și consimțământul său ca ele să părăsească îmbrăcăminte a ceea modestă care el știa că se potrivește unui copil al lui Dumnezeu. Mama nu întârzie a spune: „In adevăr admir spiritul misionar al fetelor noastre, și mă tem ca nu cumva să le împiedec cu ceva. Oamenii din orașul acesta în adevăr au nevoie de Evanghelie, și cine știe dacă nu vom putea ajunge să-i câștigăm prin fetele noastre? Și pe lângă aceasta”, adăugă ea, „nu pot suferi ca fetele mele să fie luate în răs”. Tatăl tăcea, dar nu era mulțumit.

Tot mai mult se ajungea la bluze cât mai la modă, și nu după multă vreme ajunseră să-și cumpere brățări, și mărele pentru gât, pe cari le dorise de multă vreme. Lot se înfurie. El știa că fetele se înșelau gândind că giuvaericele și îmbrăcăminte bătătoare la ochi le va atrage considerație din partea lumii. Farmecul ce constă numai în înfățișarea exterioară este superficial și trecător; podoaba pe care o pune Dumnezeu asupra urmașilor Săi nu se va ofili niciodată. El spune: „Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie... în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu”. Dacă jumătate din timpul petrecut de mulți în a-și face atrăgătoare înfățișarea din afară ar fi consacrat împodobirii lăuntrice a sufletului, ce deosebire s'ar vedea în purtarea, în cuvintele și în faptele lor. Lot spuse fiicelor sale că felul îmbrăcămintii lor desvăluie ce este în minte, și le atrase atenția să fie atente cum se prezintă, ce semne pun pe ele, căci Sodomitii le va judeca credința după acestea.

De sigur că pe măsură ce fetele erau mai după modă, cu atâta deveneau și mai populare. Și fiindcă ele începuseră să dea serate muzicale și anumite petreceri, tinerii don juani ai Sodomei începură curând să le atragă atenție.

Intr'o zi fetele își anunțară părinții că la Teatrul Central avea să se joace în seara aceea o piesă pe cât de nevinovată pe atâta de instructivă, și că anumiți tineri le făgăduise că vor veni să le ia să meargă împreună acolo.

Doamna Lot a fost surprinsă și zise: „Nu fetelor, niciodată!”

„Dar, mamă”, au insistat ele, „va fi foarte educativ, și tinerii ne-au spus că și ei vor veni la adunare în Sabatul următor dacă vom merge cu ei în seara aceasta; și tu știi cât de mult urmăm și dorim noi ca tinerii să cunoască despre adevăratul Dumnezeu”. Dna Lot nu mai spuse niciun cuvânt. Fetele se duseră.

În fiecare Sabat Abraam ținea o adunare împreună cu toată casa sa; și Lot cât și familia lui lua de asemenea parte la acest serviciu religios, în mod regulat. Aci ei se puteau odihni și bucura de binecuvântările acestei zile împreună cu cei cari serveau adevăratului Dumnezeu. În adevăr, dacă nu ar fi fost aceste adunări, fără îndoială că Lot și familia lui de mult ar fi fost doborâți de puterea idolatriei de care erau continuu înconjurați.

Lot lua parte regulat la adunări, dar soția și fiicele lui gândeau că este de ajuns să aibă o atitudine liniștită și respectuoasă; așa că nu veneau niciodată la adunări. Lot își scuza fiicele spunând că ele din fire sunt foarte retrase. Abraam era mâhnit văzând că nepoatele lui își însușise felul de îmbrăcăminte al Sodomitelor, și că purtau mărgelile și fel de fel de pene și zorzoane. „Lot”, spuse el într'o zi, „sunt foarte trist din pricina umblării fiicelor tale. Imbrăcămintea și felul lor de vorbire arată în chip vădit cu ce se ocupă mintea lor și în ce direcție sunt îndreptate plăcerile lor. Vieța lor trădează prietenia față de lume. Am căutat să le vorbesc însă mi-au spus că nu le înțeleg. Cât de îndurerat trebuie să fie Domnul. Nepoate, Sodoma nu este locul potrivit pentru tine și familia ta. Noi nu putem trăi laolaltă cu iubitorii de plăceri, cu cei cari le plac petrecerile și tot felul de distracții, și în același timp să mai încercăm să ne împotrivim ispitei.

Intr'un Sabat, când se făcuse toate pregătirile obișnuite spre a vizita pe Unchiul Abraam sus pe deal, fetele au spus părinți-

lor lor: „Mergeți voi înainte. Tinerii au trimis vorbă să ne întâlnim cu ei, dar vă vom ajunge pe drum. O, da, nu aveți nicio grijă, vom fi la timp la adunare”.

Era un drum plăcut peste câmpie, apoi în sus pe dealurile pline cu vii și cu grădini de măslini, și tinerii simțeau plăcere în asemenea locuri. Băieții cari însoțeau pe fiicele lui Lot erau foarte atenți și păreau foarte mișcați de predică. Pe drumul spre casă ei au spus fetelor despre o serbare care va avea să aibă loc în unul din cele mai mari temple în onoarea zeului soare, și le-a invitat să ia parte. „Vedeți”, au spus ei, „noi am venit cu voi să învățăm despre Dumnezeul vostru; acum dorim să aflați și voi despre dumnezeii noștri”. Fără îndoială, fetele erau curioase, așa că au primit invitația.

După un an de asemenea mergeri într'o parte și alta, fetele ducându-se la diferite serbări și în alte locuri de distracție îndoielnică, și tinerii rareori lipsind vreun Sabat dela adunările de pe deal, aceștia ajunseră să dobândească o foarte bună cunoștință tehnică despre Dumnezeu.

Apoi, cum de fapt se termină toate asemenea tovărășii, fiica cea mai mare a lui Lot se hotărî să-și lege vieța cu aceea a tânărului care fusese atât de atent față de ea. Și de sigur, spre a-i fi pe plac, ceremonia de nuntă a fost săvârșită de un preot sodomit.

Pentru o vreme Abraam a fost lipsit de vizita regulată a lui Lot; astfel încât el și Sara s'au hotărît să se ducă să-și viziteze nepotul și familia lui. Au fost foarte mult surprinși când au auzit că nepoata lor cea mai mare se măritase, și de îndată s'au interesat dacă tânărul devenise un închinător al adevăratului Dumnezeu și un păzitor al adevăratului Sabat. „O, nu! ... nu, nicidecum”, a fost răspunsul plin de desgust al lui Lot. „Dar el crede totul tot atât cât și tu și eu”, se grăbi să adauge el asigurător. „O, dacă l-ai fi auzit cum susținea în zilele acestea în piață; nici tu nu ai fi putut ține o predică mai bună asupra acestui subiect”.

Abraam căută să spună ceva că credința fără fapte este moartă, însă Lot îl întrerupse zicând: „Fără îndoială, de îndată ce vor lega gură sacului, și ocupația lui va merge bine, amândoi sunt hotărâți să păzească Sabatul. Tu trebuie să înțelegi că ținerea Sabatului

chiar acum ar încurca oarecum treburile prăvăliei lui, și ei nu vor să riște ca să piardă în afaceri".

Dar veni ziua cea din urmă — zi care trebuie să vină la toți. Părea a fi ca și celelalte. Seara se lăsă într-o atmosferă plăcută și de siguranță. Totul era învăluit în razele aurii ale unui minunat apus de soare. Răcoarea serii chemase afară pe locuitorii cetății, și mulțimile iubitoare de plăceri treceau încoașe și încolo, încântate de frumusețea momentului.

Este târziu în noapte când Lot este văzut umblând pe străzile Sodomei și îndreptându-se spre casele fiicelor lui. Nemaiauzită este solia pe care o duce el! Ce-l face să vorbească cu atâta râvnă și așa de stăruitor? Ce lucru a făcut ca mintea lui să fie atât de impresionată de gândul că cetatea va fi nimicită?

La început fiicele lui Lot s'au alarmat; însă nu a fost același lucru cu ginerii lui. Ei au privit asupra orașului și au spus: „Unde vezi dovada nimicirii”? Apoi au adăugat: „Lucrurile își merg drumul lor ca de la început de faptură... Nu, nici nu ne gândim să părăsim locuințele noastre frumoase; și dacă totuși va fi să fie nimicite, așa cum zici tu, atunci vom pieri și noi cu ele”. Și astfel nu au vrut să ia în seamă stăruințele lui față de ei, au râs de temerile lui Lot, și într'un moment de enervare chiar l-au îmbrâncit afară din casă.

Indurerat și cu inima zdrobită, Lot se văzu silit să-l lase pradă mâniei divine ce începuse să se adune deasupra cetății osândite.

Când se ivi soarele în dimineața următoare, mândra cetate din câmpie nu mai era decât niște ruine fumegânde, aceasta mai rămăsese din bogățiile, palatele mărețe și locurile de plăceri cari legase inimile fetelor lui Lot cari fusese odată credincioase lui Dumnezeu.

Tinerilor, ce tovarășii vă formați? Ce prietenii legați? Tinerii „trebuie să se ferească de societatea acelor cari sorb orice influență rea, cari sunt nelucrători și lipsiți de orice dorință serioasă de a ajunge la o mai înaltă treaptă a caracterului, cari nu sunt oameni de încredere prin aceea că nu sunt credincioși față de principii. Tinerii să fie găsiți în tovarășia celor cari se tem de Dumnezeu”.

— „Soli pentru Tineret”, p. 323.

„Este un lucru primejdios de a face o înru-

dire cu lumea. Satana știe bine că ora care e martoră la căsătoriile multor tineri și tinere, pune capăt vieții lor religioase și puterilor lor de a fi de folos. Pentru un timp poate că fac vreun efort să ducă o viață credincioasă, dar toate strădaniile lor sunt duse împotriva unei influențe neîntrerupte din direcția opusă. Odiñoară simțeau că este pentru ei un privilegiu să vorbească despre bucuria și nădejdea lor; dar curând nu mai au plăcere să facă din aceasta un subiect de conversație, știind că acela sau aceea de care și-au legat destinul vieții n'are niciun interes în aceste lucruri. În felul acesta Satana țese cu viclenie peste ei o pânză de scepticism, iar credința în adevărurile prețioase se stinge în inimă”. — Idem, p. 348. 349.

Atâta cât ne stă în putere, trebuie să închidem orice cale prin care ispititorul ar putea să vină la noi. „Nu este nimic mai perfid decât caracterul amăgitor al păcatului. Dumnezeu lumii acesteia este cel care înșală, orbește și duce la nimicire. Satana nu intră cu cortegiul ispitelor sale deodată. El îmbracă aceste ispite cu o asemuire de bine. El amestecă plăcerile... cu ceva foloase, și sufletele amăgite fac din aceasta o scuză că un mare bine ar fi de câștigat dacă se ia parte la ele... Sufletele înșelate fac un pas, apoi sunt gata să facă și pe celălalt... O, cum așteaptă Satana să vadă cât mai repede că momeala a fost apucată, și să vadă sufletele mergând pe calea pregătită de el! El nu dorește ca ei să se lase de rugăciune și continuarea unei forme a datorniilor religioase; căci în chipul acesta ei îi sunt de mai mare folos în serviciul său”. — Idem, pp. 63. 64.

Atât pentru tine cât și pentru mine vine ziua cea din urmă, și ea va veni curând. De aceea, care ne este folosul dacă câștigând chiar lumea întreagă ne pierdem sufletele? Dumnezeu dorește să alegem lucrurile cerești mai bine decât lucrurile pământești. Și atunci când comonile pe cari moliile le mănâncă și rugina le roade vor dispărea, urmașii lui Hristos se vor bucura de comonile cerești, bogății nepieritoare.

V. Florescu

Curierul Misionar

Organ al Uniunii de Conferințe A. Z. Ș.
din România

Redactor responsabil: A. VACAREANU
Anul XXV, Martie, 1947. Nr. 3

Servirea

I. Pregătiți-vă pentru a servi

1. Cu cât ne apropiem de sfârșitul tuturor lucrurilor, cu atât mai mult se înmulțesc în lume suferințele și durerile; dar copiii lui Dumnezeu au servit mereu spre binele omenirii.

2. Apele otrăvite ale Ierihonului sunt vindecate de către servul Domnului, Elisei. 2 Regi, 2, 19—22. (Apele reprezintă popoare, lumea. Apoc. 17, 15. Isaia 8, 7). În vechime valea Ierihonului era foarte frumoasă, ca o grădină a lui Dumnezeu. Geneza 13, 10—12. După distrugerea Sodomei și Gomorei a mai rămas numai o mică parte roditoare în jurul orașului Ierihon.

Din cauza răutății oamenilor din această cetate idolatră, Dumnezeu o distruse în mod cu totul minunat. Iosua 2, 1. Rahav a fost salvată tocmai pentru serviciul ei, în timp ce cetatea a fost distrusă de o mână nevăzută. Iosua 6, 25. Toată țara aceasta frumoasă deveni, se transformă într'un pustiu și blestemată, încât acele izvoare de apă curată care udau valea aceea, ca o grădină a lui Dumnezeu deveniră amare din cauza păcatelor locuitorilor țării.

3. După înălțarea la cer a lui Ilie, Elisei merse la Ierihon cu grupa lui de tineri misionari voluntari. Locuitorii din acele locuri se plâng. Apele sunt amare.

4. Veniți cu vase noi, aduceți în ele sare, să mergem la izvoarele apelor; din vasele acelea noi, au aruncat sare la izvoare și apa s'a vindecat. 2 Regi 2, 19—23.

II. Noi astăzi la fel nu putem sta nepăsători, cunoscând că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape

1. Apa stricată și amară este lumea despărțită de Dumnezeu; prin faptele lor, rele sunt ca niște cadavre mișcătoare, morți în păcatele lor. Mat. 24, 28.

2. Toți oamenii au nevoie de sarea Evangheliei. Voi sunteți sarea... Matei 5, 13. Prin această sare, Elisei a îndulcit apele. Evanghelia, ca o sare vindecătoare, purtată în inimile noastre înnoite prin pocăință, a-

duce nădejde și îndulcire în inimile amărite ale oamenilor. Noi trebuie ca ori unde mergem să îndulcim inimile oamenilor, nu să le amărîm.

3. Oamenii pocăiți cu adevărat sunt vasele cu cari se duce sarea la izvoarele apelor. Dacă este cineva în Hristos Isus, este o făptură nouă, un vas nou. 2 Tim. 2, 21; 2 Cor. 5, 17.

4. Toată lumea din zilele noastre are nevoie de un creștinism sincer și curat. Prietenii și vecinii noștri vor fi atrași nu atât prin cele spuse de noi, cât prin ceea ce suntem noi în fapte și în viața noastră curată și înnoită ca un blid nou. Noi avem nevoie ca zilnic să devenim niște vase tot mai noi, în care să purtăm sarea vindecătoare a Evangheliei. 2 Cor. 4, 16.

III. Apa care fusese stricată, înimă, dar acum vindecată prin sarea Evangheliei, devine izvoare de apă vie pentru toate neamurile Ioan 4, 14.

1. Apa stricată reprezintă pe oamenii cari s'au stricat despărțindu-se de Dumnezeu și trăind în păcate.

2. Numai Evanghelia lui Hristos și credința, poate aduce o vindecare din această stare rea.

3. După cum izvorul înviorează și dă viață peste tot pe unde curge, tot așa și copiii lui Dumnezeu, curățiți ca niște vase noi, aduc viață curată și răspândesc miros de viață peste tot pe unde merg.

4. Noi cu toții trebuie să fim ca niște izvoare curate, „ca o fântână din grădini, un izvor de ape vii ce curge din Liban”. Cânt. Cânt. 4, 15. Așa vom deveni cu toții, dacă vom lăsa ca Spiritul Sfânt să lucreze cu noi. Să lăscăm caracterele noastre în mâna lui Dumnezeu, ca El să ne facă după voia Sa.

5. Numai cei înnoiți pot fi folosiți de Spiritul Sfânt pentru ajutorul unei lumi amărite. Să ne oferim cu toții Spiritului Sfânt ca El să ne curățească și să ne folosească cu grabă azi, până mai este încă timp de har.

I. Reit

Minutele Misionare

Sâmbătă, 1 Martie 1947.

Subiect: Consacrarea inimii.

Ideea principală: „Trebuie să consacrăm lui Isus inima și cugetul nostru, ba chiar întreaga noastră ființă, căci altfel nu putem fi niciodată adevărați creștini”. — „Mărturii”, Vol. IV. p. 145.

„Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri”. Mat. 5, 16. Acestea sunt cuvintele lui Hristos.

„Mulți oameni nu știu precis, care sunt trăsăturile caracteristice ale unui adevărat creștin, și umblarea lor este o rușine pentru adevăr. Dacă ar fi trecut printr'o pocăință adevărată, ar purta în loc de spini numai roadele Duhului: „dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, facere de bine, credincioșie, blândețe, înfrânarea poftelor”. Mulți oameni sunt foarte mulțumiți cu ei înșiși; ei cred că ținerea poruncilor e de ajuns pentru a se sfinți, însă nu cunosc încă harul lui Hristos. Isus nu locuiește în inimile lor printr'o credință vie.

„Fără Mine nu puteți face nimic”, spune Hristos. Însă prin harul Său dumnezeesc ajungem la țintă. Răbdarea și blândețea Lui vor cuprinde sufletele, și își vor trimite razele lor pentru a lumina calea vieții”. — „Mărturii”, Vol. V. p. 306.

Un medic ducea împreună cu soția sa o vieață creștină foarte superficială. Serbau Sabatul după cum credeau și se duceau la adunare numai dacă era anunțat vreun predicator renumit. În felul acesta ei nu se deosebeau deloc de ceilalți locuitori ai orașului. Într'o zi izbucni în oraș o epidemie de gripă, și amândoi fură atacați. Le era imposibil să găsească vreun ajutor medical, iar vecinii se temeau de contagiune. Au rămas singuri. Medicul era grav bolnav, iar soția aproape de moarte. Când bărbatul recunoscă faptul acesta, se îndreptă către Dumnezeu, I se predă din nou și-L rugă stăruitor să vindece pe soția sa. Și Dumnezeu îi ascultă ruga. Umbrele morții au pierit și amândoi bolnavii s'au însănătoșit. Această experiență aduse cu sine o mare schimbare în vieța lor. La

scurt timp după aceasta veni în vizită la ei, o tanti a soției doctorului care nu se împăca de loc cu serbarea Sabatului în casa nepoatei ei. „Cum se face că voi arătați atâta strictețe în păzirea Sabatului?” — Tânăra femeie îi răspunse: „Dragă Tanti, dacă D-ta ai fi fost așa de bolnavă ca mine, ai înțelege de ce respectăm noi cu atâta strictețe Sabatul!”

„Căutați mai întâi Impărăția Lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra”. (Mat. 6, 33).

Strângeți rapoartele misionare!

Sâmbătă, 8 Martie 1947.

Subiect: Consacrarea minții.

Text: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Ieșus”. Fil. 2, 5.

Un corp se dezvoltă prin alimentele cari se introduc în el. Același lucru se întâmplă și cu mintea. Un astronom se ocupă cu stelele; un istoric se gândește mereu la evenimentele care au avut loc; iar un om care caută în Biblie, va fi preocupat, natural, cu lucruri spirituale. De aceea: „Lucrul cel mai principal și cel mai de seamă pentru prosperitatea noastră atât în prezent cât și în viitor, este cunoașterea adevărului dumnezeesc, pe care ni-l descoperă Biblia... Tăria spirituală și cunoștințele pe cari ni le însușim în felul acesta, nu pot fi plătite cu aur. Valoarea acestora întrece valoarea aurului și argintului”. — „Mărturii”, Vol. V. p. 544.

Un om beat a intrat odată într'o sală de adunare. Cu toate că era în starea aceea, înțelese destul, pentru a lăsa să incolțească o dorință în inima sa. El a fost unul dintre cei mai temuți cetățeni al aceluși ținut. Acuma începu să viziteze din seară în seară adunările noastre. Mai târziu îl vizită și predicatorul. Bărbatul acesta, un sclav al beției, își consacră inima Domnului. Sufletul lui se rennoi în Hristos. El nu se mai gândi la păcat și deveni unul dintre cei mai credincioși creștini din localitate. Unul dintre vechii săi camarazi îl întrebă despre vieța lui cea nouă. „Toată lumea știe, că m'am convertit; chiar și caii mei”, îi explică el.

„Mintea și inima care este nepăsătoare și fără nicio țintă, cade ușor pradă celui rău. Ciuperca prinde rădăcini pe un organism bol-

nav, fără vieață. În mintea trândavă Satana își face atelierul său de lucru. De aceea mintea să fie îndrumată spre idealuri înalte și sfinte, vieața să aibă o țintă nobilă de urmat, o țintă care să o preocupe cu totul, și atunci răul nu va găsi loc în care să pună piciorul". — „Educație”, pp. 181. 182.

Sâmbătă, 15 Martie 1947.

Subiect: Consacrarea corpului.

Ideea principală: „Fără margini este influența aceluia, care dă loc lucrării Spiritului Sfânt, lăsând laoparte eul personal și ducând o vieață consacrată lui Dumnezeu”. — E. G. White.

Aparițiunea lui Isus aduse o schimbare în vieața lui Saul, care căuta să nimicească pe creștini. O singură întâlnire a fost de ajuns. Prigonitorul ucenicilor lui Hristos deveni dintr'odată un urmaș zelos al Mântuitorului crucificat. Pavel nu se mai împotrivi Duhului lui Dumnezeu; el vroia să știe numai, cum ar putea să vestească Evanghelia, contra căreia se luptase înainte. Fiecare ucenic al lui Hristos are aceeași dorință. Fiecare se simte îndemnat; să lucreze pentru suflete.

Un membru al Comunității vroia să lucreze și el ceva pentru Domnul Hristos; simți însă, că niciodată n'ar putea să apară în public. Când desbătu această întrebare în rugăciune, îi veni un gând: Dece să nu lucreze pentru sufletele încropite? Primul pas îl făcu vizitând o familie, care de mult timp nu mai venea la adunare. Fratele găsi pe soț la lucru; — era într'o zi de Sabat. Cu iubire el zise: „Am văzut că lipsești dela adunare, frate. În aceste vremuri atât de grele, am dori să vă vedem cu noi, atât soția d-tale, cât și d-ta, spre a ne bucura cu toții în Domnul, în mijlocul Comunității. De ce să vă depărtați de Domnul?” Lacrimi au început să curgă pe obrazul bărbatului, când zise: „Frate, d-ta ești primul, care mă vizitează și mă îndeamnă să mă întorc înapoi!”

În Sabatul următor amândoi soții se aflau în adunare. Fratele nostru credea, că nu poate să facă prea mult. El readuse însă în timp de un an, vreo douăzeci de membri în Comunitate.

„Acei cari așteaptă revenirea lui Isus, își curăță sufletele prin ascultare de adevăr și unesc vegherea lor atentă cu activitate plină de zel. Ei știu, că se apropie ziua venirii lui

Hristos, și de aceea nu lasă nefolosită nicio ocazie, când ar putea să lucreze pentru binele lumii și să salveze suflete”.

Sâmbătă, 22 Martie 1947.

Subiect: Consacrarea bunurilor.

Idee principală: „Dați, și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura”. Luca 6, 38.

Un predicator, care conduse pe un candidat de botez la apă, observă că acesta avea ceva în buzunar. Când îi atrase atenția, candidatul răspunse: „Este punga mea care trebuie să fie botezată și ea împreună cu mine”. Lucrarea Domnului ar fi cu mult mai înaintată, dacă s'ar boteza mult mai multe pungi împreună cu proprietarii lor.

Cu câțiva ani înainte, spunea un misionar, dacă ar fi avut o mie de dolari la îndemână, ar fi fost convertite o mie de suflete mai mult. Mântuirea nu costă nimic; însă vestirea soliei elegantă de imense cheltuieli. Înaintarea lucrării lui Dumnezeu pe pământ depinde și de dărnicia copiilor Lui. Aceste măsuri sunt cu siguranță numai pentru binele lor. În „Mărturii” Vol. IV. p. 384 cetim: „Sub titlul comun al egoismului stau toate celelalte păcate”. A aduce sacrificii pentru lucrarea lui Dumnezeu este mijlocul cel mai bun contra lăcomiei de câștig. Omul, din instinct dorește bogăția; dar la Dumnezeu se observă continuă dărnicie. Aceasta o dovedește și natura. Frunzele inspiră materiile otrăvitoare, pe cari ființele le expiră, și dau oxigenul, care este atât de necesar pentru vieața omului. Dumnezeu dă pe singurul Său Fiu. Pentru a ne asemena Lui, trebuie să sacrificăm, ceea ce posedăm. Prin dărnicie nu va sărăci nimeni.

Nu uitați rapoartele misionare.

Sâmbătă, 29 Martie 1947.

Subiect: Consacrare pentru serviciul lui Hristos.

Idee principală: „Creștinul nu simte dorința de a trăi pentru sine. Se consideră fericit, de a putea consacra toate bunurile lui pentru serviciul Marelui Invățător. El va fi condus de dorința, de a putea câștiga suflete pentru Hristos”. — „Mărturii”, Vol. VII. p. 10.

În Deuteronom 11, 12 stă scris: „Este țară, de care îngrijește Domnul, Dumnezeul

tău, și asupra căreia Domnul, Dumnezeuul tău, are neîncetat ochii, dela începutul până la sfârșitul anului". Și mai departe: „Dacă veți asculta de poruncile Mele pe cari vi le dau astăzi, dacă veți iubi pe Domnul, Dumnezeuul vostru, și dacă-L veți sluji din toată inima voastră și din tot sufletul vostru, El va da țării voastre ploaie la vreme, ploaie timpurie și ploaie târzie, și-ți vei strânge grâul, mustul și untdelemnul; de asemenea va da iarbă în câmpiile tale pentru vite, și vei mânca și te vei sătura. Vedeți să nu vi se amăgească inima, și să vă abateți, ca să slujiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor". (Vers. 13—16).

Odată cu făgăduința unei bogate binecu-

vântări este dat și sfatul, să ascultăm de Dumnezeu și să ne temem de El. Acest îndemn cuprinde și o poruncă: să iubim pe Domnul Dumnezeuul nostru, și să-L servim din toată inima. Cât de bine se potrivește această poruncă pentru anul 1947.

Vrem să ne consacram vieța chiar **acuma**, pentru serviciul Marelui Invățător? Avem făgăduința, că „mii de glasuri vor vesti adevărurile dumnezeiești cu puterea Spiritului Sfânt”. „Servi ai lui Dumnezeu, cu fețele luminate și strălucind de zel sfânt, vor alerga din loc în loc, ca să vestească solia din cer. Mii de glasuri vor proclama avertizarea peste întreg pământul”.

Strângeți rapoartele misionare!

In atenția membrilor noștri

Pentru anul acesta, **Săptămâna Mare de Colportaj** va avea loc dela 26 Aprilie la 3 Mai 1947.

În vederea ei, Editura face cunoscut tuturor fraților și în deosebi slujbașilor Comunităților noastre, că se pregătesc următoarele cărți:

1. — „Timpul nostru în lumina profetiilor”.

Această minunată carte ce prezintă atât de clar adevărul și care a servit foarte multora în a se lumina în ce privește însemnătatea vremurilor în cari am ajuns, a fost acum retipărită.

Cererile stăruitoare pentru reapariția ei, ne îndreptătesc a îndemna pe cei ce doresc să o aibă, să și-o procure neîntârziat, tirajul fiind mic.

2. — „Vieța de biruință”. Este o carte de înaltă spiritualitate. Prin cele aproximativ 100 de pagini ale ei, vorbește unul din bătrânii Bisericii Advente, invitând poporul la o mai înaltă treaptă de sfințenie.

3. — „Adevărata zi de sărbătoare”, cuprinzând 64 de pagini, este cartea mult așteptată în care se face un interesant și amănunțit studiu asupra zilei rânduită de Dumnezeu dela Creațiune spre a fi serbată în onoarea Sa și amintirea operei Sale.

Pentru frații maghiari s'a pregătit următoarea literatură maghiară:

1. Világvége
2. Kijegyzett könyv
3. Házi betegápolás
4. Jelesből itéljete

Pentru frații germani se vor trimite cărțile:

1. Zurück zu Gott
2. Das grösste Opfer
3. Ein sicherer Weg

Deoarece experiența ne-a doborât că pachetele ajung mai sigur dacă sunt trimise cu ramburs și având în vedere că prin Conferință sumele ar ajunge prea târziu, producând greutate în tipărirea altor cărți, literatura se va trimite contra ramburs. Rambursul reprezintă numai partea Editurii, diferența până la totalul costului cărților, se va achita Conferinței.

Comitetele Comunităților sunt călduros rugate a se îngriji din timp a avea sumele strânse pentru ca atunci când va sosi coletul să poată fi ridicat.

Cu privire la prețul cărților, la formare de pachete din diferite broșuri, precum și alte lămuriri mai amănunțite, se vor da în Curierul Misionar pe Aprilie.

Să facem, iubiți frați, din această săptămână o ocaziune de a duce solia pretutindeni unde nu a fost dusă, spre a ne achita de această sfântă îndatorire grăbind astfel venirea Impărăției lui Dumnezeu, mult așteptată.

Doctrina Biblice

Rugăciunea

1. Cât de dispus este Dumnezeu să ne asculte rugăciunile? Mat. 7, 11.
2. Cari sunt unele din condițiile de primire a rugăciunii? Iacob 1, 6. 7; Ps. 66, 18; Marcu 11, 25; Filip. 4, 6.
3. Cât de des să ne rugăm? Ps. 145, 2.
4. Ce a spus Isus despre importanța rugăciunii în ascuns? Mat. 6, 6.
5. În al cui nume ne-a învățat El să ne rugăm? Ioan 14, 13.
6. Învață întocmai rugăciunea pe care Isus a învățat pe ucenicii Săi? Mat. 6, 9—13.

Studiu istoric religios

Scriitorul care iese cel mai mult în evidență în Germania printre teologii secolului al șaptesprezecilea, cari au dat atenție deosebită profetiilor, este Johann Albrecht Bengel, născut la Winnenden, un sat în apropiere de Stuttgart, Württemberg, în ziua de 24 Iunie, 1687. Încă din tinerețe el a fost o fire căreia i-a plăcut să studieze mult, dând o atenție deosebită filozofiei și matematicilor. La Universitatea din Tübingen el se consacră mai ales studiului teologiei.

Ca și mulți alți studenți sânguincioși la studiu, tânărul Bengel era turburat de îndoieli religioase. El însuși face aluzie la „multele săgeți cari i-au străpuns sârmana lui inimă, și-i făcu tinerețea greu de purtat”. Dar consacrându-se cu rugăciune, studiului Scripturilor, credința lui se întări și repede înaintă în cunoașterea lucrurilor dumnezeiești. După ce slujii timp de un an ca preot la Metzinger, ajunsese episcop la Universitatea din Tübingen în anul 1708. După cinci ani el ajunsese profesor la școala mănăstirii din Denkendorf, care era un seminar pentru formarea candidaților pentru lucrarea de predicare. După ce primi această însărcinare el călători în diferite părți ale Germaniei timp de un an, vizitând diferite școli, între cari și ale iezuiților, pentru a afla metodele lor.

În timpul acestor călătorii atenția lui Bengel a fost atrasă în mod deosebit asupra părții profetice din Scriptură. La Halle el ajunsese foarte mult interesat cu privire la seria de lecturi ale Doctorului Anton despre Apo-

calips. Profesorul Lang, un alt membru al corpului didactic al acestei universități, îi atrase atenția asupra unei lucrări profetice a lui Vitranga cu numele „Anakrisis”. De asemenea, pe când se găsea la Halle, care ajunsese un important centru al mișcării Pietiste, se simți bine în mijlocul unui grup de bărbați, conducători ai mișcării, profesori la universitate, cari credeau că se apropia timpul celei de a doua veniri.

Întorcându-se din călătoriile sale, Bengel își începu activitatea la școala din Denkendorf cu mare entuziasm, și timp de douăzeci și opt de ani își consacră cele mai mari forțe ale sale lucrării de formare și educare a tinerilor pentru lucrarea lor de predicatori. El a fost un învățător de valoare și succes, și de asemenea avea și o mare putere ca scriitor. Singura sa lucrare cunoscută mai mult este intitulată „Gnomon”; ea este un comentariu asupra întregului Nou Testament. Ea a fost în foarte mare măsură folosită de Wesley în lucrarea sa „Note adnotatorii asupra Noului Testament” și a fost de un foarte mare folos pentru multe alte comentarii. O lucrare de foarte mare însemnătate era „Ordo Temporum”, în care el se străduiește a cuprinde întreg câmpul cronologiei sfinte.

Totuși interesul deosebit al lui Bengel s'a îndreptat asupra Apocalipsului și dorința cea mai arzătoare a sa era de a prezenta aceste importante adevăruri ale Cuvântului într'un chip atât de simplu încât chiar și oamenii cei mai simpli să-l poată înțelege. După „Expu-

nere asupra Apocalipsului Sfântul Ioan", el tipări „Şasezeci de cuvântări practice asupra Apocalipsului”, cari erau o dezvoltare a cuvântărilor ținute Duminica seara la adunările de rugăciune. Cuvântările acestea sunt lipsite de argumentări; ele alcătuiesc în mare măsură doar niște detalii de cronologie istorică. Scopul lor este de a se ocupa de ajutorul practic ce poate fi scoș din cartea Apocalips. Cuvântările acestea au fost traduse în limba engleză, și foarte mult răspândite în Anglia sub îngrijirea lui John Wesley. Au fost și câteva ediții din „Gnomon”.

Influența lui Bengel ca învățător asupra tinerilor cari intrau în lucrarea de predicare a Cuvântului lui Dumnezeu în diferitele părți

ale Germaniei a fost foarte mare; însă influența sa s'a întins dincolo de Germania prin numeroasele cărți pe cari el le-a scris. Se poate că niciun alt teolog din Europa nu a făcut așa mult ca el în ce privește atragerea atenției asupra importanței părților profetice ale Cuvântului, și prezentarea cu atâta limpezime și simplitate a înțelesului lor, mai ales în ce privește a doua venire a lui Hristos.

1. Ce știi despre copilăria și studiile lui Bengel?
2. Ce lucruri îl interesau în mod deosebit?
3. Ce știi despre scrierile lui?
4. Care a fost influența exercitată de el?

Misionarii Voluntari Juniori

STRAJA DIMINEȚII

Notă. — Scopul acestui subiect este de a hotări pe toți tinerii să se obișnuiască a studia și învăța textele din Straja Dimineții. Poate unii dintre tineri vor avea de făcut unele mărturisiri cu privire la ajutorul ce a însemnat pentru ei studiul din Straja Dimineții. Acestor mărturisiri trebuie să li se dea loc a fi spuse. Stăruiți pe lângă juniori a lua cu toții parte la planul studiului Străzii Dimineții așa după cum v'a fost anunțat de Secretarul Tineretului din Conferința Dvs.

1. O lucrare făcută cu ordine va duce la succes.

Cel care în fiecare zi își plănuiește lucrările ce le are de făcut în ziua aceea și apoi împlinește acel plan, urmărește un fir care îl va conduce prin labirintul celei mai încurcate și aglomerate zile. Orânduirea timpului său este asemenea unei raze de lumină care își face loc prin toate ocupațiile sale. Dar acolo unde lipsește un plan stabilit, unde dispunerea de timp, este la voia întâmplărilor ce ar veni, toate lucrurile stau aruncate clae peste grămadă ca într'un haos, neputându-se face nicio împărțire și nicio revedere. — Victor Hugo.

2. Efectul obiceiului

Un tată, dorind să arate fiului său efectul obiceiului în viața sa, îl trimise să aducă un ciocan, un clește și un cuiu. Apoi cu multă atenție bătu cuiul în masa din salon. Cuiul pătrunse oarecum ușor. Apoi dând ciocanul și cleștele băiatului, zise:

„Ei, fiul meu, acum scoate-l”. După multă

asudare și casnă și după ce stricase nițel masa cea frumoasă, ieși și cuiul. Atunci Tatăl zise băiatului: „Acum, fiul meu, astupă gaura lăsată de cui” — adăugând: „Obiceiurile pot dispărea, însă urmele lor niciodată”.

3. Rădăcina unei adevărate vieți

Rădăcina care face să crească pomul cel încărcat cu mândre flori, cu ramurile sale întinse mult în lături, cu frunzele verzi și fructele răcoritoare — aceea care adună pentru el sevă, viață, vigoare și rod, — nu se vede deloc; și cu cât rădăcina se întinde în lături și se duce mai afund cu atâta pomul se dezvoltă mai mult afară. Creștine, dacă vrei să crești tot mai mult, dacă vrei să aduci toate roadele Duhului, afundă-ți rădăcinile și întinde-le cât mai mult în rugăciune ascunsă, tu singur cu Dumnezeu. Această credință și sprijinire, această putere și binecuvântare pe care tu le cauți dela Dumnezeu în ascuns, șore a le dovedi în afară în ceasul de nevoie, Dumnezeu ti le va da în ceasul acela înaintea oamenilor. — Edmund Bickersteth.

4. O învățătură dela cămilă

Cum își poartă cămila povara? Când stă în picioare ea este prea înaltă; nu am putea pune nimic pe spinarea ei decât dacă ne-am sui cu o scară. De aceea, dimineața, stăpânul ei îi poruncește să se aplece și cămila îngenunche; în felul acesta poate pune ușor povara pe ea, și cămila se ridică, pleacă și-și împlinește datoria.

În timpul zilei, pe drum, povara se mai mișcă din locul ei. Legăturile se slăbesc. Povara nu este bine echilibrată. Cămila începe să se plângă prin anumite sunete pe cari le scoate din gură. Atunci stăpânul ei o roagă să mai îngenunche odată, dă jos povara, o aranjează, o echilibrează cu multă atenție, și leagă funiile strâns. După aceea cămila pornește din nou, bucurată și sprintenă.

Seara când ajung la locul de poposire, stăpânul ei cere animalului să mai îngenunche odată. Povara ei este luată și cămila se duce

să mănânce; apoi se așează să se odihnească, lipsită de orice povară.

Ea îngenunche dimineața pentru a primi povara asupra-și. Îngenunche în timpul zilei pentru a-i fi aranjată bine. Îngenunche seara spre a-i fi luată.

Fie ca și noi să primim dela Dumnezeu povara noastră dimineața. Dacă lucrurile nu merg bine, să venim la El în timpul zilei. Iar seara să lăsăm pe Dumnezeu să ia povara noastră.

(Urmare la pag. 4)

ROAGĂ-TE ȘI LUCREAZĂ

Deoarece nu toate Cercurile Tinerimii au putut trimite la timp rezultatele la concursul „Straja Dimineții”, ținut pe luna Dec. 1946, publicăm în acest număr rezultatele sosite la Conferință, după apariția Curierului No. 2, urmând ca în numărul viitor să apară rezultatele obținute pe luna Ianuarie 1947. Rugăm pe frații diriginți să trimită tabelele cu rezultatul chiar a doua zi după ținerea examenului. Folosim ocazia să mulțumim pe această cale tuturor fraților diriginți dela tineret, cari s'au străduit să îndemne și să se ocupe cu tinerii; precum și tinerilor cari au răspuns la apelul făcut. Rugăm pe frații diriginți precum și pe tineri să continue cu acelaș zel în a învăța Cuvântul Domnului, și în lunile viitoare. Să se adune toți tinerii în jurul Cuvântului Domnului și să-l strângă în inima lor. Cât despre roade, acestea se vor vedea în viitor. În acelaș timp amintim îndemnul apostolului Pavel, pe care vă rugăm, iubiți tineri, să-l luați la inimă în aceste zile din urmă; Nu încetați a vă ruga în tot timpul (1 Tes. 5, 17). Dacă veți face aceasta, El vă va ajuta în orice lucrare bună. Domnul să facă aceasta și în lucrarea începută.

Iată acum numele celor ce au participat la concurs, pe Comunități, în ordine alfabetică:

Alexandria (Teleorman): Ardeiaș Anișoara (14); Drăgușin Cornelia (31); Drăgușin Eugenia (7); Ilie Paul (14); Iorga Emil (7).

Aricești (Prahova): Pribeagu Jan (31); Voinea N. Aurică (14).

Balta-Sărata (Teleorman): Costea F. Elena (7); Paicu I. Maria (31); Sandu I. Ștefana (14).

Belitori (Teleorman) Albișoru F. Daniel (31); Albișoru F. Florică (14); Iordan Șt. Florică (7); Iordan Șt. Mioara (14); Mortasipu I. Lidia (31); Nicula I. Mișu (7); Spiridon Alexandru (14).

București (Labirint): Florea Elena (7); Gheorghită Valeriu (35); Mărculescu Margareta (62); Mocanu Claudia (31); Nicola Petre (21); Teodorescu Lidia (31); Teodorescu Maria (31); Turlea Lucian (7).

București (Belu): Elena Costa (31).

Bujoru (Vlașca): Ciocănu Titu (7); Toropoc Aritia (31).

Buzescu (Teleorman); Dumitrașcu A. Ana (7); Drăghici C. Marin (31); Mihai A. Ilie (31); Mihai A. Stancu (7); Pârvan I. Ion (31).

Crângeni (Teleorman): Bilă P. Sica (31); Ivănieș S. Ilie (31); Mitrică S. Ion (31); Predică R. Elisa-

beta (14); Predică R. Isabela (31); Țecu I. Ion (31); Vasilache M. Marioara (31).

Dracea (Teleorman): Delea C. Fănică (31); Delea C. Ion (31); Leonta Fănică (31).

Dulceanca (Teleorman): Armeanu Fane (31); Armeanu Florea (7); Bălașa Georgeta (31); Deneu Dumitru (14); Pasmangiu Ion (21); Păuna Gheorghita (31).

Gherghița (Prahova): Anton G. Leana (14); Manea I. Elisabeta (31); Mocanu I. Maria (21); Mocanu I. Cristina (7); Șerban N. Safta (14); Șerban N. Ștefana (21); Trifu C. Caterina (31); Trifu C. Maria (14).

Moreni (Prahova): Dima Atena (31); Marin Ion (7); Stănescu Margareta (7); Țiplea Georgeta (14); Țiplea Ion (31); Topală Milica (14).

Pietroșani (Prahova): Alexandru Iosif (7); Alexandru Veluța (31); Anton Badea (31); Grădinaru Tudora (31); Ilie N. Ștefan (14); Ilie Stoica Pavel (14); Ion Gheorghe (31); Mitu Gh. Tanța (31); Pavel N. Fana (31); Pavel N. Niculina (31); Pavel N. Vatița (31); Sandu Gh. Stelian (31); Stan Florica (31); Udrea D. Daniel (31); Udrea Z. Gheorghe (31); Udrea D. Ioan (7); Udrea Gh. Z. Niculina (31).

Posești (Prahova): Badea Victoria (7); Condrea Luți (7); Cioc Georgeta (14); Duță Georgeta (14); Manu Maria (7); Oprea Fănică (14); Popa Fănică (14); Săcuiu Maria (7).

Urleta (Prahova): Chițu Cornelia (14); Coman Marioara (14); Dinescu Florica (14); Dinescu Margareta (14); Marin Vasilica (14); Marin Costică (14); Mocanu Anișoara (31); Mocanu Mihai (31); Pârvu Lenuta (14); Pârvu Ticuța (14); Petrache Vasilică (14); Pârvu Ticuța (31); Stroie Florica (14); Stroie Steluța (14); Stroie Vetuța (14).

Niciun tânăr fără **Straja Dimineții**. Niciun tânăr fără **Amicul Tinerimii**. Deslegați toate întrebările puse în Amicul și trimiteți rezultatul cât mai urgent la redacție. Niciun tânăr din Conferința Muntenia să nu rămână în urmă nici cu studiul textelor din Straja Dimineții, nici cu cel din Amicul Tinerimii. Toți la lucru.

Gheorghe Indricău

ANUNȚ

Cei ce doresc să-și procure Biblii vor trimite costul înainte, deoarece nu se mai pot trimite cu ramburs. Prețul unei Biblii este de 60.000 lei.